

Tato práce se zabývala anglickým plusquamperfektem, jeho funkcemi a ekvivalenty v češtině. Cílem práce bylo provést analýzu 120 příkladů anglického plusquamperfekta a jejich překladových korelátů. Pro excerpci příkladů byl použit software ParaConc, který umožňuje vyhledávání v paralelních jazykových korpusech. Práce měla za účel ukázat, jak se liší temporální systémy českého a anglického jazyka, zejména ve vyjadřování předčasnosti.

Teoretické pozadí, poskytuje systematický popis zkoumaného gramatické jevu, tedy plusquamperfekta, který byl vypracován na základě materiálů z různých mluvnic. Uvádí také základní způsoby, jak čeština a angličtina vyjadřují předčasnost, která je hlavním významem plusquamperfekta.

Analýza se zabývá rozborem samotných příkladů. Příklady z hlavních vět klasifikuje podle sémantických vztahů, které vyjadřují. Příklady z vedlejších vět jsou děleny předně podle druhu vedlejší věty a až poté přichází na řadu sémantika. Sleduje zejména výskyt telických a atelických sloves v angličtině, dokonavého a nedokonavého vidu v češtině a výskyt adverbii v obou jazycích. Dokonavý vid v češtině se neukázal být protějškem anglického plusquamperfekta, ale korespondoval spíše s teličností sloves. Adverbia vyjadřující předčasnost děje doprovázela zejména atelická slovesa v angličtině a nedokonavá slovesa v češtině, která prezentují děj jako nedokončený a tím pádem často není jasné, zda děj předchází jinému ději nebo se oba děje odehrávají současně. Jejich výskyt se však neukázal být pravidlem. V češtině bylo pouze 22% nedokonavých a 4% dokonavých sloves doplněno o adverbium vyjadřující předčasnost, které se v anglickém originálu nevyskytovalo. To, že děj předchází jiný děj v minulosti, bylo většinou jasné z kontextu. Vzhledem k počtu rozebraných příkladů lze nicméně hovořit pouze o tendencích, nikoli o predikabilitě.